

ANGLEŠKO-FRANCOSKI MIROVNI NACRT JE MRTEV

Zunanji minister Hoare bo najbrž moral odstopiti

KONGRESNIK ZAHTEVA IZGON TUJCEV

Dies želi očistiti Ameriko tujcev. — Deportirati namerava 8 milijonov ljudi. — Odpraviti hoče brezposelnost.

WASHINGTON, D. C., 13. decembra. — Demokratični kongresnik Martin Dies je naznanil, da bo v prihodnjem kongresu pričel z veliko kampanjo, čije namen je očistiti deželo tujcev in s tem rešiti problem brezposelnosti. Dies je rekel, da bo v prihodnjem kongresu stavil tozade v n o predlogo.

Dies ceni število tujcev v Zdr. državah na 8,000,000. — Predlagal bo, da je naseljevanje popolnoma vstavljeno, da so deportirani vsi tujci, ki so prišli nepostavno v deželo in vsi oni tujci, ki so postavno prišli v deželo, pa ne marajo postati ameriški državljani.

“Po mojih dosedanjih preiskavanjih povzročajo brezposelnost tri četrtine tujcev,” — pravi Dies. “Število tujcev, ki bi morali biti deportirani, tvori tri četrtine 11,000,000 brezposelnih.”

Kongresnik Dies vodi mnogo let kampanjo, da se naseljevanje popolnoma vstavi.

“Moja predloga bi dovoljevala samo 40 odstotkov sedanjih kvot, da se družine zopet združijo,” pravi Dies. “V sedanjem času je v deželi 6,200,000 tujcev, ne všteti one, ki so prišli v deželo nepostavno. — Onim, ki se postavno nahajajo v deželi, naj bo povedano, da postanejo državljani, ali pa bodo deportirani.

“Vsakdo si more komaj misliti, koliko nepostavnih tujcev je v deželi. Samo 800 ljudi je, ki stražijo naše obrežje. Lansko leto je bilo prijatih 17 aeroplanov, ki so vtihotapljali tujce. Imamo tudi dokaze, da pobegne s parnikov mnogo mornarjev. Tujci prihajajo ne postavno v deželo samo s pomočjo raketirjev in zaradi našega obsežnega obrežja. Pomisliti pa je tudi treba, da tujci vsako leto pošljejo v svojo domovino okoli \$300,000,000. — Problem brezposelnosti je mogoče rešiti samo na ta način, da so nezaželjeni tujci deportirani in v to svrhu bom v prihodnjem kongresu zastavil vse svoje moči.”

MATI NA ZLATI POROKI HČERE

EXETER, N. H., 13. dec.—Mrs. Medora Burnham, ki je stara 91 let, je bila navzoča pri zlati poroki svoje hčere Mrs. Sawyer, ki je obhajala to redko slavnost v hiši svojega sina.

ŽIVLJENJE JE MOGOČE PODALJŠATI

Zdravniška znanost bo v bodoče kljubovala smrti. — Ljudje bodo umirali samo od visoke starosti.

Dr. Alexie Carrel, biologist Rockefeller Institute for Medical Research, je v svojem govoru pred New York Academy of Medicines rekel, da bo to, kar se danes smatra za nemogoče, jutri resnično ter je povdarjal, da je zdravniška znanost tako napredovala, da do mogoče človeško življenje podaljšati za neomejeno število let.

Dr. Carrel je v svojem laboratoriju zdržal pri življenju kokoške srce skozi 24 let. S tem je dokazal, da nekateri organi ne umrjejo skupno z drugimi deli telesa.

“Nekatera bitja,” je rekel dr. Carrel, “bo mogoče za dolgo dobo postaviti v hladilnik, jih bo mogoče zopet poklicati v življenje in bodo živela še več stoletij.”

“So samo trije načini smrti,” je nadaljeval dr. Carrel. “Odpoved srca, odpoved osrednjega živčnega sistema in prememba sestavine krvi. Smrt je ali popolna, ali nepopolna. Nepopolna smrt n. pr. povzroči sunek z bodalom v srce. Ob tok krvi in dihanje prenehata; v postavnem pomenu je človek mrtev. Toda ni brezupno mrtev, kajti s pravim postopanjem ga je mogoče zopet obuditi k življenju. Živijo še vsi njegovi organi in možgani. Nekaj minut nato nastopi popolna smrt. Tedaj obuditev v življenje ni več mogoča, ker so se začeli razkrajati možgani in mozeg v hrbtnici.”

Po dr. Carrelovem zatrdilu bo prišel čas, ko bodo ljudje umirali samo še od prav visoke starosti.

VELIKA NESREČA Z AEROPLANOM

TATSFIELD, Anglija, 11. decembra. — Nek belgijski aeroplan, čigar krila so bila pokrita z ledeno skorjo, je treščil ob tla v neki dolini in pri tem je bilo ubitih 11 oseb. To je bila največja nesreča z aeroplanom v Angliji.

Aeroplan je vsled ledu bil prisiljen spustiti se nižje in je pri tem zadel ob vrh gore, nato se je v vijugah spuščal proti dolini, toda je z vso silo treščil ob tla.

Med ubitimi je bilo 7 potnikov, ostali pa so pripadali k posadki. Aeroplan je bil na poletu iz Bruslja v London.

Med ubitimi je tudi sir John Valentine Carden, izdelovalec strojev za aeroplane.

DETEKTIV JE OBISKOVAL HAUPTMANN

Detektiv Parker je šestkrat obiskal Hauptmanna v ječi. — Condon zopet odšel na skrivnostno pot.

TRENTON, N. J., 13. dec.—Detektiv Ellis H. Parker je priznal, da je šestkrat obiskal Hauptmanna v njegovi smrtni celici. Vsakrat si je izbral temne nočne ure ter se je s Hauptmannom razgovarjal o skrivnosti odvedbe Lindberghovega otroka.

Parker je vzel s seboj vse dokaze ter jih je pokazal Bruno Hauptmannu. Preden je položil pisma, v katerih je bila zahtevana odkupnina. — Hauptmann je sam priznal, da je njegova pisava zelo podobna pisavi v pismih. Nato pa je zmajal z glavo, rekoč:

“Pisava je podobna moji, toda ni.”

In sedaj se Parker pred vsem drugim trudi, da bi dognal, čegava je pisava. Parker je mnenja, da Hauptmann ni pisal nobenega pisma v katerih bi zahteval odkupnino. Pri vsakem obisku je Parker s Hauptmannom zelo obširno govoril o celi zadevi. Zadnjikrat je bil pri njem pred tremi dnevi ter se je z njim razgovarjal tri ure. Po svojem zadnjem obisku je Parker bolj prepričan o Hauptmannovi nedolžnosti, kot kdaj poprej.

Sloviti detektiv, ki je nekoč zasledoval nekega zločincea čez Pacifik na Grško, ne da bi zapustil New Jersey, je prepričan, da je pisma pisal desničar — levo roko, ali pa narobe.

Parker ima popolnoma drugačen utis o Hauptmannovi osebnosti, kot pa javnost. Med tem ko je bil Hauptmann predstavljen javnosti kot zakrknjen in molčeč, pravi Parker, da je zelo zgovoren.

Skrivnostni prof. dr. John F. Condon, ki se je zanimal za cdvedbo takoj od prvega početka in ki je odvajalec izročil \$50,000 Lindberghove odkupnine, je zopet odšel na novo skrivnostno pot. Preteklo noč se je zopet odpeljal z busom iz Bronxa neznano kam.

NAJVEČJI POKOL V ZGODOVINI

WASHINGTON, D. C., 13. decembra.—Zgodovina ne poroča o večjih žrtvah, kot jih zahtevajo vsako leto avtomobili v Združenih državah. Leta 1934 je bilo v Združenih državah ubitih 36,000 ljudi, poškodovanih pa 945,000.

Zadnje poročilo za leto 1935 naznanja 40,000 mrtvih in nad 1,000,000 ranjenih.

STARHEMBERG JE SPODBUDIL MONARHISTE

Monarhisti so prepričani, da se bo Oton vklonil pogojem. — Monarhisti imajo zaupanje v bodočnost.

DUNAJ, Avstrija, 13. dec.—Govor kneza Ernesta Ruedigerja Starhemberga je zelo spodbudil monarhiste ne samo na Dunaju, temveč po celi Avstriji.

Nek vodilen monarhist je glede tega rekel:

“Za monarhiste je zelo važno, da je bilo s pojasnitvijo vladne smeri po knezu Starhembergu delovanje monarhistov razglašeno za popolnoma postavno.

Podkancler je v svojem govoru potrdil, da so ravno monarhistične težnje najbolj primerne za Avstrijo. Z največjim upanjem moremo tedaj zreti v naše prizadevanje za obnovitev monarhije.”

Starhemberg pa je k prijazen spodbudi še dodal pogoj:

Oton mora, ako hoče zopet zasesti avstrijski prestol, zvesti za podlago politiko Starhembergovega heimwehra, ali pa mora nadaljevati program umrlega kanclerja dr. Dollfusa.

Otonovi pristaši so mnenja, da se bo Oton vklonil tem pogojem, samo da pride do prestola.

JAPONCI OSVAJAJO KITAJSKO

PEIPING, Kitajska, 11. dec.—Japonci so zopet zasedli del Kitajske, ko je mehanizirana mančukvanska armada vdrla v južnovzhodni del Čaharja in je pognala kitajsko vojaško policijo v mesto Kujan.

Ker Kitajci niso mogli zadržati tankov in aeroplanov, so se počasi umaknili v mesto, ki ga sedaj branijo.

Japonski vojaški atašej polkovnik Tan Takahaši v Peipingu je naprosil japonsko vojaško poveljstvo, da vstavi mančukvansko prodiranje v Kitajsko.

Dijaki vseh kitajskih vseučilišč ne obiskujejo predavanj, ker je zaprtih več dijakov, ki so se udeležili protijaponskih demonstracij.

POROČILA NA SMRT OBDOJENEGA

Električni stol je s sarkastičnim nasinehom podelil svoj blagoslov, ko je na sodišču v Long Island, N. Y., poročil sodnik W. R. Robinson 18 let staro Ano Downey s 26 let starim Johnom Collinsom, ki bo zaradi roparskega umora obsojen na smrt na električnem stolu.

Po končanem obredih sta se mlada poročena objela in jokala. “Prosim, peljite me proč od vsega tega,” je rekla nevesta.

JAPONSKE ZAHTEVE ZAVRNJENE

Vse velesile proti “skupni najvišji meji.” — Japonska ne more pustiti v svojih zahtevah.

LONDON, Anglija, 13. dec.—Konferenca petih mornariških velesil se bliža svojemu koncu. Japonska je zahtevala enakost z Anglijo in Združenimi državami, in proti tej zahtevi so vse ostale države.

Konferenca se bo mogoče še zavlekla, toda že sedaj je jasno, da do sporazuma ne more priti. En delegat za drugim je vstal s svojega sedeža in je zavrnil zahtevo japonskega admirala Osami Nagano.

Ko je bilo glasovanje končano, je majhni japonski delegat vstal in rekel:

“Japonska ne vidi vzroka, zakaj bi premenila svoje zahteve.”

Ameriški delegat Norman H. Davis je proti japonskimi zahtevi postavil tri ugovore:

1. Sprejem zahtev bi bolj povečal kot pa zmanjšal gradbo bojnih ladij.

2. Japonski načrt bi ovrgel washingtonski sporazum, ki je imel za podlago mornariško potrebo posameznih držav.

3. Japonska ne vpošteva menjačnic se mornariških potreb med silami.

MOSKVA, Rusija, 13. dec.—Možnost, da bi bila londonska mornariška konferenca uspešna, je tako odaljena, da je ni niti treba vpoštevati. Tako zatrjujejo uradni sovjetski listi. To velja posebno z ozirom na sedanje razmere na Daljnem Iztoku.

Karl Radek pravi v “Izvestjih”, da bo konferenca samo dognala, da je tekmovanje v oboroževanju že v teku. Anglija je spoznala japonsko osvajalno politiko in je sedaj odločna v tem, da zgradi močno mornarico. Mornariške velesile pa niti ne mislijo na to, da bi Japonski dovolile enakost.

Sovjetsko časopisje tudi ostro napada japonsko postopanje v severni Kitajski. Sovjeti dolže Japonce, da hočejo ugrabiti zunanjo Mongolijo in sicer v prvi vrsti zaradi tega, ker ima japonska armada tam ugodno oporo za svoje operacije v dve smeri: proti sovjatom in proti Kitajski.

ta ter je odšla v spremstvu svoje sestre.

Collins bo prihodnji terek obsojen na električni stol zaradi umora Charlesa Theurner v Winfield na Long Islandu.

Nevesta je hotela imeti cerkveno poroko, toda škof Molloy ji tega ni dovolil. Nevesta bo v nekaj tednih postala mati.

LIBERALCI IN LABORITI OČITAJO BALDWINOVI VLADI, DA JE NESRAMNA IZDAJALKA MIRU

OGORČENJE V LONDONU
Mirovni načrt, ki sta ga sestavila angleški vnanji minister Hoare in francoski ministrski predsednik Laval, je mrtev.

Angleški narod je silno ogorčen. Načrt smatra za nekakšno kravjo kupčijo, ki je bila na tihem sklenjena.

Neki delavski voditelj je rekel:—Angleški narod je prepričan, da je Baldwinova vlada izdala Ligo narodov, Abesinijo in mir.

Baldwinov kabinet bo najbrž odstopil. Strmoglavit ga bodo skušali liberalci in laboriti. Če bo pa Baldwin slučajno ostal, bo moral poveriti mesto vnanjega ministra kakemu drugemu človeku, kajti sedanji vnanji minister Hoare se je Angležem silno zameril.

PROTI LAVALU
V francoski poslanski zbornici je bil ministrski predsednik Laval izpostavljen hudim napadom. — Poslanci so mu očitali, da skuša dati Italiji nagrado, kjer je napadla Abesinijo.

Radikalni socialist Pierre Cot je vzkliknil v zbornici: — Ali se bo Francija odpovedala politiki kolektivnega jamstva? Vojna v Afriki ni nobena kolonialna vojna. To je enostavni roparski pohod, ki ga je vprizorila Italija ter s tem nesramno prekršila določbe mednarodnega prava.

LIGA NARODOV
Liga narodov bo z vso odločnostjo nastopila proti angleško-francoskemu načrtu, ki nudi Mussoliniju kontrolo nad dvema tretinama Abesinije.

Svet Lige narodov se bo sestel v sredo ter se bavil s to zadevo. Razpravljal bo tudi o abesinskem predlogu, naj se vrši posebna skupščina Lige.

V noti, ki jo je poslala Abesinija, je rečeno: — Predno abesinska vlada odgovori na ta predlog, nujno prosi, naj se takoj sestane skupščina Lige narodov ter naj se pri tej priliki vrši pred vsem svetom javna debata, v kateri bo imela vsaka Ligina članica besedo. Abesinska vlada ima dovolj britkih izkušenj in vsled tega odločno protestira proti vsem tajnim pogajanjem.

ITALIJANI SE IZGOVARJAJO
Italijanska vlada očita Abesincem, da zlorablja jo znamenja Rdečega križa. Italijani imajo na razpolago fotografije mesta Dessye, iz katerih je jasno razvidno, da z rdečim križem označena poslopja niso bila bombardirana.

Italijani niso v Abesiniji napadli nobenega neutrnjenega mesta. Obstreljevali so le utrdbe in pa kraje, v katerih je bilo koncentrirano abesinsko vojaštvo.

FAŠISTI ZADOVOLJNI
Italijani smatrajo za veliko Mussolinijevo zmago, ker je Liga narodov za nedoločen čas odgodila embargo na petrolej. Italijanskemu narodu ni bilo nikdar natančno povedano, kaj prav za prav zahteva Mussolini v Afriki.

Fašisti so zadovoljni in navdušeni, kajti mislijo si: — Liga si je s svojimi sankcijami prizadevala ohromiti afriško vojno ter izbiti Mussoliniju orožje iz rok. Zdaj pa kar iznenada prihajata najuglednejši članici Lige, Anglija in Francija, ter nudita Italiji presenetljivo dosti.

Zadnja poročila iz Londona jih bodo pa britko razočarala.

"Glas Naroda"

Owned and Published by SLOVENIC PUBLISHING COMPANY (A Corporation)

Place of business of the corporation and addresses of above officers: 7. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Table with subscription rates for various regions like America, Canada, and Europe.

Advertisement on Agreement "Glas Naroda" includes details about advertising rates and contact information.

LIGA NARODOV V OZADJU

Zadnje dni poroča časopisje predvsem o Angliji, Franciji in Italiji. O vodstvu, ki ga je prevzela Anglija, o vplivu, ki ga izvaja Francija in o stremljenjih Italije.

Liga narodov, ki je imela še nedavno odločilno besedo, je stopila skoro popolnoma v ozadje. Ali se bo še kdaj oživila? Ali bo njena beseda še kdaj upoštevana?

Ko je priklopel spor med Italijo in Abesinijo do viška, je Liga označila Italijo za napadalno.

Nato je uvedla proti Italiji sankcije, katerim je pritrtilo enainpetdeset držav.

Liga je vztrajala na stališču, da je treba vojno končati ter da je treba napadalca prepričati izvedbo načrta.

Izenada sta se pa pojavili Francija in Anglija ter izdelali mirovni načrt.

Angleški vnanji minister Hoare in francoski ministrski predsednik Laval sta sestavila kar na svojo pest mirovne predloge ter nista Lige niti za svet vprašala.

Naenkrat so se ostale članice Lige začele zavedati, da sta šli Francija in Italija nekoliko predaleč. Male države so se oglasile z odločilnimi protesti, boječ se, da bi nekega lepega dne ne postale plen politike francoskih in angleških diplomatov.

Protest je bil tako odločen ter je napravil v London in Parizu tako velik vtis, da je padlo francoskim in angleškim delegatom v Ženevi srce v hlače.

V imenu Anglije je povedal minister Eden svetu Lige narodov, da mirovni predlogi niso definitivni in nedotakljivi ter da bo spregovorila o njih Liga zadnje besede.

Če jih bo odobrila, bodo pač odobreni, če jih bo zavrgla, jih ne bosta Anglija in Francija ponovno spravljal na dan.

Eden je dostavil, da z veseljem pozdravlja vsako kritiko ter zatrdil, da Anglija ne bo pripravljala nobenih mirovnih predlogov, ki bi ne bili za Abesinijo sprejemljivi.

Francoski ministrski predsednik je bil manj zgovoren. Dejal je le, da hrepeni po miru, ki bi bil v skladu z določbami Lige narodov.

Nato so odgodili debate in odločitve do prihodnjega tedna.

Medtem bodo pa male države Lige z Abesinijo vred iz postavljene močnemu političnemu pritisku.

Liga bo ta pritisk znala prenesti, zavedajoč se dejstva, da sta na tehtnici svetovno zaupanje v njo in njen lastni obstoj.

Iz Slovenije.

OBEŠENEC NA JABLANI V DRAVO JE PADLA IN UTONILA

MARIBOR, 29. nov. — Včeraj zjutraj so našli obešenega na jablani pred hišo 33-letnega viničarja Ivana Petka iz Voska pri Sv. Marjeti ob Pesnici. Vzrok samomora ni znan, pač pa je Petek od časa do časa zbujal vtis, da se mu omračuje um. Lani je bil zažgal Liningerjev hlev istotam ter je bil radi tega tudi obsojen pred mariborskimi malim kazenskim senatom.

GORIŠNICA, 28. nov. — Te dni se je pripetila nedaleč ob Borja pri Ptujju huda nesreča. 34-letna posestnikova hči Kujčeva Ana iz Gajeveev, občina Gorišnica, se je vračala proti večeru iz vinograda staršev v Zavreču in se mimogrede zglasila v mlinu Ožingerja Franca pri boriskem mostu. Čez kake pol ure se je poslovila od mlinarja in nadaljevala pot proti domu.

SMRTNA NESREČA DELAVCA

PODNAET, 300. nov. — V Kropi, kjer gradi banovina varnostno zidovje proti polznanju zemlje, je bil med drugimi zaposlen tudi 25-letni delavec France Luznar z Dobrave.

Včeraj dopoldne so razstreljevali neko skalovje. Prvi naboj ni eksplodiral, zato je Luznar nanj nasul nov naboj ter ga prižgal. Po eksploziji se je približal misleč, da je vse v redu. To pa je bilo zanj usodno. Vzgrala se je namreč tudi vrstica spodnjega naboja in ves strel mu je buhnil v glavo in prsa. Negrečni mladenič je bil na mestu mrtev.

UBOJ ZARADI PRE-UŽITKA

NOVO MESTO, 30. nov. — Pretekli teden je povabil posestnik Repovž Ignacij iz Makovcev pri Trzinu 73 letnega Livka Jožefa iz Skoveca, naj pride k njemu po zgovorjeni užitek. Po danem naročilu se je stari Livk v resnici pripeljal na Repovžev dom, ki je bil nekoč njegova last. Pripeljal se je v družbi Alojzija Livka. Repovž je oba dočela gostoljubno sprejel in povabil na kozarec vina.

V tretnjtuku, ko je preužitkar spravljal v vrečo odmerjeno kašo, je Repovž iznenada potegnil iz žepa nož in ga zasadil ubogemu starčku, ki je bil sključen nad vrečo, v desno stran vrstu, kjer mu je napravil veliko rano. Prestrašenega Livka, je takoj obšla kri. Na njegove obupne klice je prihitel v hišo Alojzij Livk, ki je preprečil starčkovu usmrtil. Kmalu po izvršenem dejanju so mokronoški orožniki Repovža prišli in ga odvedli v zapor. Preužitkar Livk pa je bil pripeljan v bolnišnico. Kljub skrbni bolniški negi pa je nastopilo zastrupljenje, zaradi česar je Livk umrl.

Za petdeset centov ni mogoče kupiti bogve kakšno darilo. Vaš prijatelj pa bo gotovo vesel, ako mu podariti Slovensko - Amerikanski Kalendar.

IMAMO V ZALOGI

BLAZNIKOVE Pratique

za leto 1936 Cena 25c s poštino vred.

"Glas Naroda" 216 West 18th Street New York, N. Y.

dila tik ob Dravini strugi. Vola pa je zaradi zadnjega naliva precej narasla in bila zelo drobča. Spričo teme mladenka ni mogla dovolj paziti na izpodjedeno pot, ki se ji je zdaj vdrla in mladenka je padla v globoko Dravo, iz katere se ni mogla rešiti.

ITALIJANSKE GOSPODARSKE SKRBI

Italija poskuša s skrajnimi naporei ustvariti tak položaj, da bi mogla uspešneje prebrsti neprijetne posledice sankcij.

Na sankcije je odgovorila s protisankcijami, omejila konzum tujega blaga in nabavo sirovin. Na drugi strani pa si močno prizadeva povečati zadestne množine deviz. Med poskusi, s katerimi hoče Italija dvigniti svoj izvoz, je treba zlasti navesti izvoz svilениh izdelkov.

Svilarstvo lahko imenujemo italijansko narodno proizvodnjo. V svetovni proizvodnji sirove svile je Italija na tretjem mestu in ji po količini letne proizvodnje prednjačita edino Kitajska in Japonska. Skoraj desetina vsega italijanskega prebivalstva je zaposlena v svilarstvu in industriji svile. To se v prvi vrsti množice malih kmetov, ki gojijo murvo in so se povsem posvetili tej panogi kmetijske proizvodnje, ki jim prinaša ob dobrih letinah in ugodnem vremenu prav lepe dohodke. Pletilna svilena industrija pa preživlja leta zaradi padea izvoza silno prizadeti v svoji življenjski eksistenci. Ta padec izvoza svile iz Italije je predvsem povzročila Japonska, ki je v svojem svilogojstvu in industriji svile nenavadno izpopolnila svojo produkcijo in standardizirala svilene proizvode, ki jih meče na trg za mnogo nižje cene nego Italija. Na ta način je Japonska osvojila italijanske trge v tujini, zlasti v Severni Ameriki. Amerika in Nemčija sta bili namreč do nedavna glavna kupeca italijanske svile. V Nemčiji so več nego 70 proc. predelavali samo sirovo svilo iz Italije. Poleg japonske konkurence pa je usodno vplivala na obstoj domače produkcije italijanske svile zlasti

sti produkcija umetne svile, ki po vsem svetu nenavadno izpopolniva pravo svilo. Leta 1930, je Italija izdelala 6.2 milijona kg sirove svile, toda leta 1934, samo še 3.1 milijona kg, od katerih pa je izvozila le 1.9 milijona kg. V letošnjem letu pa je od januarja do konca julija izdelala 2.1 milijona kg. Ta usodni padec proizvodnje je bil vzrok da italijanska vlada že skozi vsa zadnja leta poskuša z največjimi naporei doseči v svojem svilarstvu rentabilnost in večji izvoz.

V sedanji stiski sankcij pa je obrnila italijanska vlada še prav posebno pozornost na svoje svilarstvo. Z vsemi silami skuša dvigniti izvoz in s tem povečati zalogo svojih deviz, ki jih potrebuje za nakup raznih drugih sirovin, zlasti onih, ki so potrebne za nadaljno abesinjsko vojno. V tem smislu je bil izdan zakon, po katerem morajo biti do konca 1935 prodani vsi svileni izdelki (tkanine, žamet, nogavice, srajce, itd.), ki izhajajo iz lanskoletnega pridelka kokonov. V nasprotnem slučaju bo vse te svilene izdelke vlada zaplenila in lastnike odškodovala s ceno, ki bo 10 proc. nižja nego so cene na tržiščih v New Yorku in Yokohami.

Ta nova italijanska bitka za takozvane "svilene devize" je nekaj povsem novega v gospodarskem življenju. V prvi vrsti pa je dokaz prizadevanja, s katerim hoče italijanska vlada aveljavitvi svoje zahteve. Vsekakor je ta energija in gospodarsko prizadevanje nove Italije viden dokaz življenske sile in ekspanzivnosti italijanskega naroda.

MRLIČ V POROČNEM VOZILU

Precej neobičajen dogodek se je pripetil te dni v Bukarešti. "Miss Bukarešta", lepotna kraljica rumunske prestolnice iz l. 1933, bi se morala omožiti. Po dolgi izbirčnosti se je odločila za nekega odvjetnika. Na stotine ljudi je prišlo pred hišo njenega očeta, magistratnega uradnika, da bi jo videli še enkrat, preden se bo odpeljala pred altar.

Ob določeni uri je prispel s cvetlicami in venci okrašen poročni avto. Ko je lepotica stopila ob roki svojega brata pred voz, so se pri tem hipoma odprla vrata in mlad človek v črni obleki, z rdečo vrtnico v gumbnici, je padel s smrtno bledim, strašno spačenim obrazom nevesti naravnost v naročje. Nevesta se je zgrudila z grozovitim vzvikom poleg mrtvega nara.

Kakor so kmalu ugotovili, je bil mrtvi mladenič neki mediciner, ki je bil v lepoticino smrtno zaljubljen in je izvršil na dan najneke poroke z drugim na ta način samomor s ciankalijem. Šoferja so aretirali, a prisega, da ne ve ničesar o stvari. S poroko ni bilo potem nič. Lepotica je hudo zbolela in boje se, da se ji pod prividom mrličnega obraza njenega prejšnjega prijatelja omračil um.

SKAKALNI STOLPI

Skakanje s padalom je postalo v Rusiji skoraj že narodni sport. Ni pretirano, če rečemo, da je v Rusiji okrog milijon mladih ljudi, ki so že skakali s padalom. Eno najučinkovitejših sredstev za razvoj in pospeševanje tega sporta so skakalni stolpi, postavljeni zdaj po vsem ozemlju širne Rusije. Najpomembnejši tip teh stolpov so izpopolnjeni s tem, da so na platformi odkoder navdušena mladina skače, pritrjeni trupi letal tako, da ima skakalec popolno izuzjo, kakor da skače res iz letala.

Tudi v Franciji so spoznali velik pomen skakanja s padalom za vzgojitev poguma in hladnokrvnosti. Zato so poslali več častnikov v Rusijo, da bi se seznanili s tehniko skokov s padalom in absolvirali tozadevne strokovne tečaje. Po povratku so postali ti častniki inструкторji v posebni šoli za skakanje s padali v Avignonu. Razen tega so bili pri Toulousu, Reimsu, Avordu in Istresu postavljeni skakalni stolpi, na katerih se vežbajo mladi Francozi v skokih s padalom. Tehnika skakanja s padali, ki je tako presenetila inozemske vojaške strokovnjake na velikih manevrih v okolici Kijeva, je v Rusiji vzorna. Vse kaže, da se obeta moderni vojski na tem polju novo orožje.

Peter Zgaga

V Long Island City pri New Yorku, se je v četrtek završila nenavadna poroka. Ženin, ki bo prihodnji teden obsojen na smrt zaradi umora, se je poročil s svojo ljubico, ki bo po njegovi smrti rodila otroka.

Ko je sodnik opravil poročno cerimonijo, se je nevesta zjkokala in vzkliknila: — Stran, stran odtod.

— Njeni želji so takoj ugodili.

Ljudje so res čudni. Čemu se je bilo treba fantu še ženiti, ker bo imel že tako ali tako dovolj trublja, ko bo moral sestiti na električni stol?

V največji newyorški bolnišnični Medical Center je nek uslužbenec pobesnel, ustrelil dva zdravnika, tretjega nevarno ranil. Nato je pa še sebi pognal kroglo v glavo.

Newyorški dnevniki so poročali o tem z debelimi črkami na prvi strani.

Kakor veste, je v dnevnem časopisju naslov poglavitna stvar.

Radovedneži sedejo naslovu na lim in kupijo časopis, pa če je poročilo kaj vredno ali ne. Navzlic temu sem bil pa nekoliko presenečen, ko sem čital naznanilo, tiskano s triinč visokimi črkami: — "V "Medical Center", največji newyorški bolnišnici, je tekla kri."

Marsikdo je že stal pred vrati sreče in uspeha, pa ni mogel najti ključavnice.

Hauptmannova usoda je zapечатena. On še vedno upa, in njegovi zagovorniki pravijo, da imajo nove dokaze o njegovi nedolžnosti.

Težko bo kaj, težko. Sodiščem morajo predstaviti človeka, ki je pisal izsiljevalna pisma; človeka, ki je napravil lestev; človeka, ki je sprejel od dr. Condonu odkupnino, in človeka, ki je menjaval Lindberghove bankevece po newyorški okolici.

Pa tudi če dobe tega človeka, mora Hauptmann dokazati, da ni ničesar vedel o nameravani odvedbi.

V državi New Jersey imajo postavto, ki pravi: Četudi je Hauptmann tisto noč, ko je bil Lindberghu ugrabljen otrok, spal doma v svoji postelji, pa je vedel za ugrabljenje, je sokriv zločina, in mora umreti na električnem stolu.

— Jaz se pa s svojo ženo že dva meseca več ne pripravim, — je rekel dragi rojak.

— Kako to? — so hoteli vedeti prijatelji.

— Zato ne, ker sva že dva meseca skregana.

Ko je hotel Mussolini pograbit Dalmacijo, se je skliceval na dejstvo, da je bila v davnih časih rimska last.

— Kar je bila nekoč rimska last, mora postati fašistična lastnina, — je Mussolinijevo geslo.

Pa se ozrimo nekoliko nazaj — dva tisoč let nazaj, v čas pred Kristusovim rojstvom. Takrat so rimske legije preromale dobršen del sveta.

Če pravi Mussolini, da mora pripasti Dalmacija Italiji, ker so bili nekoč Rimljani v Dalmaciji, zamore z isto pravico zahtevati zase tudi London in Pariz, Monakovo, Dunaj, Carigrad, in Gibraltar.

Po vseh teh krajih so bili namreč Rimljani. Nikdar pa ni stopila noga starorimskega vojaka na abesinska tla in nikdar ni bil noben Rimljan v Addis Ababi.

DENARNE POSILJATVE

Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kurzu.

Table with exchange rates for Yugoslavia and Italy.

KEE SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMENBI GORI ALI DOLI

Na izplačilo večjih zneskov kot agoraj navedeno, bodite v dinarjih ali lirah dovoljujemo še boljše pogoje.

Table with exchange rates for American Dollars.

NUJNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CABLE LETTER ZA PRISTOJIBNO \$1-

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY "Glas Naroda" 216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvarah. Vselej naše dolgotrajne skušnje vam zamoremo dati najboljša pojasnila in tudi vse potrebno preskrbeti, da je potovanje udobno in hitro. Zato se svaupno obrnite na nas za vsa pojasnila.

Mi preskrbimo vse, bodiši protinje za povratno dovoljenje, potne liste, vize in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, sa najmanjšo stroško.

Nedrjavljani naj ne odlašajo do sadnjega trenutka, ker predno se dobi is Washingtona povratno dovoljenje, RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačna navodila in samostojnoma vam, da boste posni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING CO. TRAVEL BUREAU 216 West 18th Street New York, N. Y.

Za Božič...

NE MORETE BOLJ RAZVESELITI SVOJH SORODNIKOV IN PRIJATELJEV V DOMOVINI KOT ČE JIM POŠLJETE DAR V OBLIKI DENARNE NAKAZNICE

SLOVENIC PUBLISHING Company (Travel Bureau) 216 WEST 18th STREET :: NEW YORK

KRATKA DNEVNA ZGODBA

E. BERTELSEN:

NEZGODA BREZ NEZGODE

Že od ranega jutra je neprestano deževalo. Opoldne je bilo v mestu še zmeraj vse klazerno. Avtobusi in taksiji so imeli mnoga posla. Werner Rudbija je že želel, da bi večkrat tako deževalo, da bi kot šofer vsaj kaj več zaslužil. Neprestano je vozil in je še dobil več ko navadno.

Če bo se za uro tako, si bo smel privoščiti boljše kosilo. Utrujen je že bil. Dobro bi mu storilo malo odmora.

Precej prazno je bilo na postajališču, ko se je vrnil z avtom. Pa so ga koj spet klicali. Poklicali so ga iz neke vile po telefonu, odkoder naj bi bil nekoga peljal z bližnjo vaško cerkev. Brez dvoma bo to kaka poroka.

Rudbija se je jako dobre volje odpojal. Prav bi mu prišla vožnja izven mesta. Čeprav bo cesta polna blata, pa bo le lepše voziti nemoteno na ravnost kakor pa se motoviliti po mestnih cestah. In če bo zares poroka, potem bo moral pred cerkvijo čakati; odpočil se bo in nato prejel, kot navadno pri porokah tudi dobro napitnino.

Ko se je ustavil pred vilo, je zatrobil in koj nato je stopil iz vile mlad par. Gospod je razpel težnik in ga držal nad obema, ko sta stopala po kratki poti od vile do avta. Šele koj ee gospodična pristopila k avtu, je Rudbija videl njen obraz. To je bila Rigmor! Glavo je imela sklonjeno, pa ga v dežju ni niti videla. Naglo je Rudbija zalepnil vratice in skočil na svoj sedež za krmilom. Ni treba, da bi ga Rigmor spoznala in želel, da je šofer! Gospod je potrkal na šipo in zaklical: "O! dveh moramo biti pri cerkvi. Pazite, da se pravočasno pripeljemo. Ondi se bom poročil."

"Prav," je odvrnil Rudbija, ne da bi se ozrl. Spravil je avto v tek. V ogledalcu pred seboj je videl par. Rigmor je imela utrjene poteze in je vseeno bolj sličila, ko kaki srečni nevesti. Prav nič se ni zanimala za gospoda poleg sebe. Videti je, da se poroči brez vsakršne ljubezni. Pa niti oblečena ni kot nevesta.

Cesta je bila slaba, previdno bi bilo treba voziti. Toda — Rudbija je kar žal z avtom. Saj mora pohiteti! Če se zadenejo v drevo, kaj potem? Rigmor

bo pač bolje spravljena, kakor še se bo poročila. Gospod je bil tako zoprni. Rigmor je bila predobro zanj.

Rudbija se je spominjal časov, ko sta si bila z Rigmoro dobra. Nikoli nista govorila o poroki. Sploh nista dosti govorila o svojih zasebnih zadevah. Rudbija je le toliko vedel o Rigmori, da je bila brez staršev in se je preživljala z majhno zapuščino. Vendar je zmeraj upal, da se bo njuno prijateljstvo spremenilo v zakonsko zvezo. A nato je prišlo dan, ko je moral prenehati s šolanjem. Sam vase se je zaprl in že dve leti se niti videla.

Zdaj pa — spet je čutil do nje ko časih. Zaeno se je temu čuvstvu primeknil obup, ker se bo morala poročiti z drugim, ki ji brzkone ni nič zanj. To se ne sme zgoditi!

Pol poti so bili že prevozili. Nato so bili travniki krog in krog in avto se je ustavil. Rudbija je skočil s sedeža in odprl pokrov nad motorjem. Deževne kaplje so se na topli kovini spremenile v soparo. Naglo je zavrnil pokrov in iskal orodje. Ženin je potrkal na šipo. "Zakaj stojimo?"

"Ker se je motor pokvaril," je odvrnil Rudbija. "A skušam ga popraviti."

Za hip je pogledal kvišku in je videl, da ga je Rigmor spoznala in da ni bila nič več tako ravnodušna. Nemirno in vprašujoče je zrla vanj. Vneto se je sklanjal nad motorjem in tu in tu mpritrjavil vijake. Nič se ni zmenil za dež. Prava reč, če bo moker! Čim delj bodo stali sredi ceste, tem več časa bo imela Rigmor, da se še v zadnjem hipu premisli.

"Kako pa je?" je ženin nestrpno vprašal. "Prepozno bomo prišli v cerkev. Ali ni tu nobene hiše, da bi telefoniral po kak drug avto?"

"Nobene hiše ne vidim," je odvrnil Rudbija. "Saj tudi nisem še dognal, kje tiči napaka v motorju. Me morate že pustiti, da vse preiščem."

Tedaj je pritrhumel tovorni avto. Ženin je z razpetim dežnikom planil iz avta in skočil pred tovorni avto, ki se je ustavil. Kako se je Rudbija začudil, ko je videl, da je ženin stopil na avto in se vsedel zraven šoferja.

Ko se je tovorni avto odpeljal

je zaklical Rigmori: "Pridi za mano, čim hitreje moreš."

Veselo mu je pomahala. Nato je odprla vratice in vprašala osuplega Rudbija:

"No, Werner, kako bo?"

Stopil je k njej: "No, — in? Kaj se ne boš poročila z njim?"

"Jaz?" Zasmejala se mu je. "Ne, ne! Poročil se bo z mlado deklico tam iz vasi, iz neke bogate rodbine. To je le moj bratranec, ki sem mu pomagala preurediti vilo za sprejem mlade neveste."

"Čudno, da te je kar takole pustil sredi ceste!"

"Prava reč, če pridem prepozno k poroki! A kako, da si zdaj — šofer?"

"Ko mi je oče umrl, ni kazalo drugače. A kadar sem prost, se učim in nadaljujem študije na univerzi."

"Torej zato tako neskončno dolgo nisem ničesar slišala o tebi! Povej pa zdaj: ali bo treba ves dan čakati tu na cesti?"

"Ne verjamem." Nasmehnil se je. "Namreč — motor ni prav nič pokvarjen. Hotel sem le ... mislil sem ..."

Oči so se ji sumljivo zablistele, ko je dejala: "Ali si mislil, da se bom z njim poročila?"

Prikimal je. Prijela ga je za roko. "Dajva, peljiva se naprej. In ko se pripeljeva k cerkvi, pa si dobro ogledaj kakšno je poroka! Saj veš, če se boš kdaj ti ..."

"Mislil: če so bova midva kdaj?" jo je vprašal iskreno in veselo. In ni mu odgovorila.

RUSI IN VODKA

Pred vojno je bila vodka, kakor znano, prava ruska narodna pijača. To ostro pijačo so tudi zelo izvažali v inostranstvo. Ko so boljševiki obvladali Rusijo, so vodo najprvo strogo prepovedali, kakor alkoholne pijače sploh. Toda prebivalstvo se vodki ni hotelo odpovedati, nastale so neštevilne tajne žganjekuhe. Počasi je začela vlada pitje alkohola dovoljevati in vodo celo v lastni režiji izdelovati. Toda po novih receptih. Ta vladna vodka daleč zостаja za nekdanjo pijačo in posledica je bila ta, da je ljudstvo polagoma izgubilo vesele do nje. Tudi v inostranstvo je ne izvažajo več, ker jo je začelo to samo fabricirati.

MOŽ, KI SE ZANAŠA NA VOJNO SREČO

V zadnjih tednih, zlasti pa zadnje dni, je abesinski odpor postajal vedno večji. Italijani so morali bojevati trde boje z Abesinci, ne da bi se jim bilo posrečilo spustiti se v večjo bitko. Abesinsko vojskovanje se še vedno drži starega načina, da odlašajo odločitve, čeprav Abesinci porabijo vsako priliko, da ustavljajo in motijo sovražnikov pohod.

Doslej so se na italijanski strani orali bojevati le domači črni vojaki, in sicer z abesinskimi četniki. Le ob sotočju rek Afan in Džerer se je doslej bila prava bitka, katere so se na obeh straneh udeležile motorizirane čete. Toda tudi v tej bitki so na italijanski strani stali črni askari, medtem ko so se na abesinski strani to pot bojevali že vojaško izvežbani vojaki. Toda abesinske glavne vojaške sile in jedro abesinske vojske še nikjer niso zadele ob bele italijanske polke, vsled česar se bojeviti italijanski bersaljeri pritožujejo, da doslej še niso imeli prilike streljati. Ker je vrhovno poveljstvo sedaj prevzel maršal Badoglio, bodo kmalu tudi najbolj vročekrvni italijanski vojaki imeli priliko okušati sladkosti abesinskega vojskovanja.

Odstavljeni italijanski general De Bono je bil mož, ki se ni zanašal na bojno srečo, ampak je hladno in prednamo gradil na svoje sile in vojaške metode, katere so se doslej v kolonijalni vojni še vedno dobro izkazale. Četudi niso takoj pokazale vidnih uspehov. Maršal Badoglio pa je mož drugega kova in se zanaša predvsem na svojo bojno srečo. Zato se ne bo držal kakega sistematičnega vojevanja, ampak bo skušal izkazati se za slavnega vojskovodjo. Mussolini je poslal v Afriko najbolj slovečega italijanskega vojskovodjo, ki naj mu jamči, da bo Italija doživela nagle in sijajne uspehe. Če bo vojna sreča — ki pa je povsod opoteča — postala Badogliu zvesta, ga bodo Italijani res lahko slavili.

Maršal Pietro Badoglio, marčese del Sabotino, je 64 let star. Ko je dokončal tečaj na vojaški akademiji v Turinu, je l. 1890 postal topniški poročnik. Udeležil se je nesrečne italijanske vojne l. 1896 v Abesiniji ter se vojeval tudi l. 1911, in 1912 s Turki v Libiji. Leta 1916 je bil predčasno imenovan za generalnega majorja. S tem mu je bilo izrečeno odlikovanje, ker je s svojimi četami zavzel Sabotin nad Gorico. Ob koncu vojne je bil vrhovni poveljnik italijanskih čet. Meseca novembra l. 1918, je postal šef italijanskega generalnega štaba. Ko so prišli na oblast fašisti, je Badoglio postal italijanski poslanik v Braziliji, od koder se je vrnil l. 1926, ter prevzel vodstvo generalnega štaba italijanske vojske. Leta 1929 je bil poslan za generalnega guvernerja v Libijo, kjer si je pridobil velikih zaslug, ko je to kolonijo takorekoč vnovič zavzel in jo pomiril. 25. julija leta 1929, je postal italijanski maršal. Ko se je l. 1933 vnovič vrnil v domovino, je kot šef generalnega štaba prevzel velik del odgovornosti za pripravlenost italijanske armade.

Maršal Pietro Badoglio, marčese del Sabotino, je 64 let star. Ko je dokončal tečaj na vojaški akademiji v Turinu, je l. 1890 postal topniški poročnik. Udeležil se je nesrečne italijanske vojne l. 1896 v Abesiniji ter se vojeval tudi l. 1911, in 1912 s Turki v Libiji. Leta 1916 je bil predčasno imenovan za generalnega majorja. S tem mu je bilo izrečeno odlikovanje, ker je s svojimi četami zavzel Sabotin nad Gorico. Ob koncu vojne je bil vrhovni poveljnik italijanskih čet. Meseca novembra l. 1918, je postal šef italijanskega generalnega štaba. Ko so prišli na oblast fašisti, je Badoglio postal italijanski poslanik v Braziliji, od koder se je vrnil l. 1926, ter prevzel vodstvo generalnega štaba italijanske vojske. Leta 1929 je bil poslan za generalnega guvernerja v Libijo, kjer si je pridobil velikih zaslug, ko je to kolonijo takorekoč vnovič zavzel in jo pomiril. 25. julija leta 1929, je postal italijanski maršal. Ko se je l. 1933 vnovič vrnil v domovino, je kot šef generalnega štaba prevzel velik del odgovornosti za pripravlenost italijanske armade.

Fotografije, ki predstavljajo "naše najlepše kraje", so pošle. Tisti, ki so jih naročili, naj nekoliko potrpe, da dobimo novo zalogo iz domovine.

Knjigarna "G. N."

ZAROČENCA

MILANSKA ZGODBA 17. STOLETJA

Spisal: ALESSANDRO MANZONI

109

Mož je videl, da je izgubljen. Polastil se ga je strah pred smrtjo in s slučajno še krepkejšim občutom strah, da postane plen "monatov" da ga odnesejo in vržejo v lazaret. In ko je ngibal, kako bi ušel tej strašni usodi, je čutil, da se mu misli mešajo in temniijo, čutil je, da se bliža trenutek, ko mu bo glava služila samo še toliko, kolikor bo zadostovalo, da se prepusti obupu. Zagrabil je zvonec ter ga siloma stresel. Takoj se je prikazal Sivec, ki je stal na straži. Obstal je v določeni razdalji od postelje, pogledal pazljivo gospodarja ter se prepričal, da je res, kar je snoči domneval.

"Sivec!" je dejal don Rodrigo ter mukoma sedel na postelji. "Ti si mi bil vedno zvest."

"Da, gospod."

"Vedno sem ti izkazoval dobrote."

"Po svoji dobrotljivosti...!"

"Tebi lahko zaupam...!"

"Vraga!"

"Slabo se počutim, Sivec."

"Opazil sem že."

"Če ozdravim, ti izkažem še več dobrot nego v preteklosti."

Sivec ni ničesar odgovoril in je čakal, kam meri ta uvod.

"Nočem se zanašati na nikogar razen na tebe," je povzel don Rodrigo. "Napravi mi uslugo, Sivec."

"Ukazujte," je odvrnil ta z običajno rečenico na ono neobičajno.

"Ali veš, kje stanuje ranocelnik Chiodo?"

"Prav dobro vem."

"Ta je pošteni človek, ki ne ovadi bolnikov, če ga dobro plačajo. Pojdi ponj; reci mu, da mu dam štiri, šest zlatov za obisk in tudi več, če bo več zahteval, toda pride naj takoj. In opravi stvar dobro, da nihče ne opazi."

"Dobro ste si izmislili," je rekel Sivec; — "grem in se takoj vrnem."

"Čuj, Sivec; daj mi prej malo vode. Tako me že notri, da ne stripin več."

"Ne, gospod," je odvrnil Sivec, "ničesar brez zdravniškega mnenja. To so svojeglavne bolezni, ne morejo izgubljati časa. Bodite mirni: v treh skokih se vrnem s Chiodom"

Rekši je odšel in priprl vrata. Don Rodrigo je zlezal zopet pod odejo, ga spremljal v domišljiji do Chiodove hiše, štel korake in računl čas. Zdaj pa zdaj je spet pogledal svojo bulo,

toda brž je s studom okrenil glavo na drugo stran. Nenadoma začuje odaljen zvok, ki pa se mu zdi, da prihaja iz sob in ne s ceste. Poslušaj pazljivo; sliši še močnejši, večkrat ponavljajoči se zvok in obenem topotanje z nogami. Strašen dvom mu šine skozi možgane. Se ga na postelji in poslušaj pazljuje. V bližini sobi se čuje zamolkel ropot kakor od teže, ki je obzirno položijo na tla; in vrže noge iz postelje, kakor da hoče vstati, pogleda proti vratom, vidi, kako se odpro, vidi, kako stopita predenj in se mu bližata dve raztrgani in umazani rdeči obleki, dva neverniška obraza, skratka — dva "monatta"; vidi tudi pol obraza Siveca, ki se skriva za eno priprto durnico in pogleduje skrivaj izza nje.

"Ah, nesramni izdajalec!... Proč, kanalja! Plavolasec! Karček! Na pomoč! Umorijo me!" zavpije don Rodrigo, vtakne roko vzglavje, išče pištolo, jo zagrabl in povleče ven. Toda ob njegovem prvem kriku sta se "monatta" v teku zagnala proti postelji. Urnejši plane ranj, preden more on kaj narediti, mu iztrga pištolo iz roke, jo vrže daleč stran, ga podere na posteljo, ga drži in vpije s spačenim izrazom jeze in zasmehovanja: "Ah, lopov! Proti monattom! Proti služabnikom sodišča! Proti onim, ki vršijo dela usmiljenja!"

"Drži ga dobro, dokler ga ne odneseva," je dejal tovariš ter stopil k neki skrinji. V tem je vstopil tudi Sivec ter začel z onim razbijati ključavnico.

"Zločinec!" je zarjul don Rodrigo, ga pogledal izpod onega, ki ga je držal, ter se skušal izviti iz železnim rokam. "Dajta, da ubijem tega nesramneža," je dejal "monattoma", "potem pa storita z menoj, kar hočeta."

Nato je začel na ves glas, ki ga je še imel, klicati svoje ostale služabnike, toda zaman, kajti studni Sivec jih je z izmišljenimi ukazi gospodarja samega odposlal daleč stran, preden je šel po "monatta" ter ju povabil na ta pohod, da si razdelijo plen. (Dalje prihodnjic.)

ZNAMENITI ROMANI KARLA MAYA

Kdo bi ne hotel spoznati "Vinetova", idealnega Indijanca, ki mu je postavil May s svojim romanom najlepši spomenik?

Kdo bi ne hotel biti z Mayem v "Padišahovi senci" pri "Oboževalcih Ognja", "Ob Vardarju"; kdo bi ne hotel čitati o plemenitem konju "Rihju in njegovi poslednji poti"?

TO SO ZANIMIVI IN DO SKRAJNOSTI NAPETI ROMANI! ! !

IZ BAGDADA V STAMBUL 4 knjige, s slikami, 627 strani

Vsebina: Smrt Mohamed Emina; Karavana smrti; Na begu v Goropa; Družba En Na: Cena1.50

KRIŽEM PO JUTROVEM 4 knjige, 598 strani, s slikami

Vsebina: Jezero smrti; Moj romani ob Nilu; Kako sem v Mekko romal; Pri Samarih; Med Jezidi Cena1.50

PO DIVJEM KURDISTANU 4 knjige, 594 strani, s slikami

Vsebina: Amadija; Beg iz ječe; Krona sveta; Med dvema ognjema Cena1.50

PO DEŽELI SKIPETARJEV 4 knjige, s slikami, 577 strani

Vsebina: Brata Aladžija; Koča v soteski; Miridit; Ob Vardarju Cena1.50

SATAN IN ISKARIOT 12 knjig, s slikami, 1704 strani

Vsebina: Izseljenci; Yuma šetar; Na sledu; Nevarnosti nasproti; Almaden; V treh delih sveta;

Izdajalec: Na lov; Spet na divjem zapadu; Rešeni milijoni; Dediči

Cena3.50

V GORAH BALKANA 4 knjige, s slikami, 576 strani

Vsebina: Kovač Šimen; Zaroka z zaprekami; V golobnjaku; Mohamedanski svetnik Cena1.50

WINETOV 12 knjig, s slikami, 1753 strani

Vsebina: Prvikrat na divjem zapadu; Za življenje; Nšo-či, lepa Indijanka; Prokletstvo zlata; Za detektiva; Med Komanč in Apači; Na nevarnih potih; Winnetovov roman; Sans Bar; Pri Komančih; Winnetova smrt; Winnetova oporoka Cena3.50

Z U T I 4 knjige, s slikami, 597 strani

Vsebina: Boj z medvedom; Jama draguljev; Končno —; Rih, in njegova poslednja pot Cena1.50

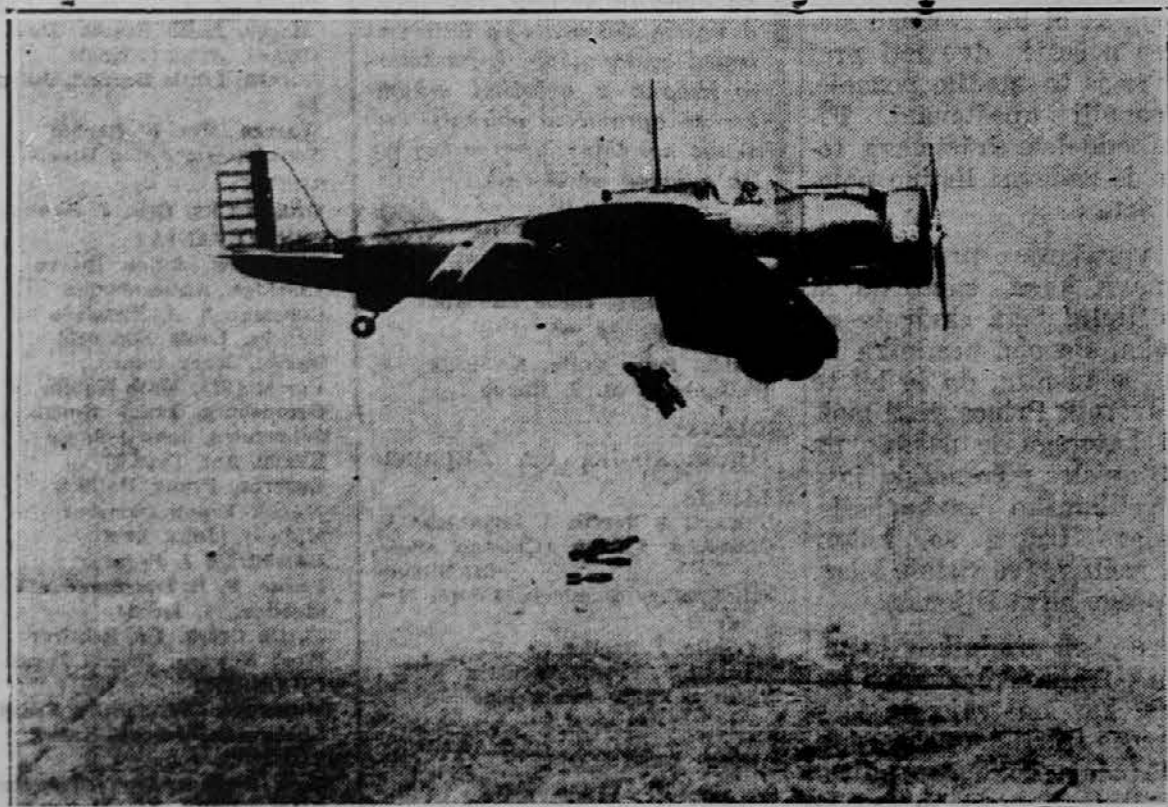
Naročite jih lahko pri:

KNJIGARNI "Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

NOVO AMERIŠKO BOMBNO LETALO

Slika tega največjega bombnega letala je bila posneta na predvečer Zahvalnega dne nad mestom Barkdale v Louisiani. Na njem je prostora za več ton bomb.

GREHI OČETOV

Roman v dveh zvezkih

Za Glas Naroda priredil I. H.

16.

Dva dneva potečeta. Rihard, kateremu so zamolčali otrokovo usodo, je ležal v hudi mrzlici, četudi poškodbe na levem pleču in na roki niso bile nevarne. Smrt otroka, ki ga je hotel rešiti, mu je rešila življenje. To mlado življenje, ko je bilo zdobljeno, je obvarovalo njegove prsi pred smrtnim vdarcem.

Ko se v jutru tretjega dne vrnemo z zadnjega, tihega pota uboga otroka, se je Rihardovo stanje obrnilo na boljše.

Ostanem še en dan. Da Riharda ne razburjamo, smo mu zamolčali uro mojega odhoda. Ko je spal, sem se od njega tiho poslovil s sreem napolnjenim z željo, da bi prihodnje dni dosegel srečo. Izpolnitev te želje sem videl v Luizinih očeh. Bila je pri njem, ko sem šel — v njenih rokah je bila Rihardova roka. Ona nesrečna ura je roke obeh prej sklenila, kot pa bi mogla storiti še tako pojasnjevalna in obžaljujoča beseda.

Egon me spremlja z vozom do postaje. In tedaj izvem od njega, kako je Luiza poizvedovala po otrokovem bivališču, in je očeta po dolgem boju pregovorila, da je otroka vzel v svojo hišo. Pred ljudmi je dekletce veljalo za siroto. In Luiza ji je dala drugo ime, Jerica — da bi preprečila vsako govorico. Zdelo pa se mi je, da sem vedel za pravi vzrok. Dekletce je imelo isto ime kot mati.

Vse to sem moral z vprašanji izveči iz Egona. Vedno je hotel govoriti o čem drugem — vedno o Nesti. In pripoveduje mi kako si je v teh kratkih dnevih pridobila prijateljstvo vseh, pri njegovem očetu, Luizi in pri gospodu Lanzkem. Nesti ni mogel prehvaliti, tako da mi ni bilo treba posebno ostrega razuma, da sem opazil, zakaj so mu bila usta tako polna. Slednjič pa mu sree stopi popolnoma na jezik in mi prizna, da se je takoj od prvega trenutka, ko je stopila Nesti v hišo, v njem zbudilo od nje globoko nagnjenje. Do sedaj je to zaupal samo še stricu, ki mu je obljubil, da Nesti ne bo nikdar pustil iz hiše. Sam pa je hotel iti v svet, da se nauči delati.

— Veste, da imam dvojni vzrok, da ji nudim bodočnost in jo v življenju osrečim. In tudi sama je tako dobra, srčno dobra! Toda nekoliko strahu imam pred njo! — In pri tem vzdihne. — Še ne ve, da sem jaz kriv vse žalosti, katero je moral njen oče prenašati. To ji moram enkrat povedati, predno ji odkrijem, kako rad jo imam. Kaj ne, da to moram? Saj Nesti že dalje časa poznate. Ali mislite, da bo odpustila in pozabila?

Boječ, pa vendar zaupno mi gleda v oči. Toda nisem mu mogel reči: "Da, to upam!" Pravim mu samo:

— Želim vam to! In če potrebujeta kaknega posredovalca in priprošnika, boste najboljšega, ki si ga morete poiskati, našli v Rihardu.

Ločiva se; Egon potolažen in vesel. Jaz z občutkom, kot bi po vsej žalostni, ki sem jo doživel, pred menoj vstala pisana maskirana glava iz zmede življenja.

Bilo je že popoldne, ko pridem v Monakovo. V sobi med kupom pisem najdem tudi tiskano karto: sporočilo o "popolnoma tiho izvršeni poroki" Martine sestre. Z grenkim nasmehom ogledujem list. Tako daleč sem že bil tedaj odtujen od "dobrega tovariša", da sem bil o družinskem slavlju obveščen kot kak črevljnar in krojač, medtem ko si še pred nekaj tedni kaj takega brez moje navzočnosti ne bi mogel misliti.

Zakaj taka pospešitev s poroko? Zakaj to slavje tako tiho? Odgovor na ta vprašanja sem našel v časopisnih zadnjih dnu — odgovor, ki me je pri vseh grenkih občutkih, ki so napolnjevali moje srce, globoko prestrašil. Bral sem poročilo o večmesečnem dopustu, ki si ga je vzela Marta, da more svojo mater, čije zdravstveno stanje se je zelo poslabšalo, spremiti na jug.

Gnalo me je k njej. Na pragu svoje sobe so zopet obrnjeni in vržem klobuk od sebe. Nato pričnem pisati pismo, s katerim sem se hotel zahvaliti za poročno naznanilo in dodati še nekaj dolgovoznih voščil za srečo mladim poročenecem. Že po nekaj vrsticah mi je srce pobegnilo s peresom. Po eni uri je že nastalo dolgo pismo, ki je hotelo pojasniti vse, kar je ležalo med menoj in Marto in ki sem ga skončal z najiskrenjšimi željami, da bi bila srečna, mati pa da bi okrevala.

Naslednjega jutra pride odgovor:

"Najboljši med dobrimi tovariši! Kako sem Ti hvaležna za Tvoje vrstice! V dno srca so me razveselile. In sedaj ne morem razumeti, kako sem mogla Tvoje prijateljstvo tako napačno razumeti. Ako se komu kdaj izgubi srce, tedaj se včasih tudi pamet zmeša. Toda potreba mi jo je pomagala zopet najti. Pridi samo, pridi k nam! Danes moramo odpotovati in ne bi rada zapustila mesta, ne da bi Ti še enkrat stisnila roke. Tudi moja uboga mamica bi Te rada videla. Kaj ne, da prideš? Marta."

List se mi trese v rokah. Zopet in zopet ga preberem. Nato pa pritismem svoje ustnice na sladko ime. In zbežim iz sobe. K njej!

Najdem jo pri pisalni mizi, ki je bila pokrita s skrbno urejenimi listi. Nekaj časa si stojiva nasproti brez besed. In kako je bila bleda! In vendar kako lepa!

— Marta! — Iztegнем roko proti njej.

Male ustnice se nekoliko stresajo, oči ji plavajo. Hoče se nasmehnuti. Tedaj pa se vrže v moj objem in ihite položi obraz na moj vrat. Držim jo v objemu, gledam na rujave valove njenih las in sem se spomnil one ure, ko sem jo kot sedaj držal na svojih prsih — takrat na postaji v Berlinu.

— Pojdiva! — pravi in se zravnava in obrise oči. — Pojdiva k materi! In malo se boš premagoval, kaj ne? Ne po kaži ji, ako se boš prestrašil nad tem, kako izgleda!

Dahne v svoj robec in ga pritisne na oči. Nato greva. pred seboj, zleknjeno v kot divana, shujšano, z mrzlično žareči pred seboj, zleknjeno v kot divana, shujšano, z mrzlično žareči mi očmi, tedaj mi vendar polzi zona po hrbtu.

Z žalostnim nasmehom mi ponudi belo, shujšano roko, ki jo molče primem.

— Dolgo se že nisva videla, — pravi, — in medtem se je mnogo premenilo. Kaj ne?

(Dalje prihodnjiki.)

1936

SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR

160 STRANI ZANIMIVEGA ČTIVA, SLIK, POUKA
IN NASVETOV JE VREDNO ZA VSAKEGA

50 CENTOV

Naročite ga danes.

Slovenic Publishing Company

216 West 18th Street New York, N. Y.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
TRAVEL BUREAU
416 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.
PRAVE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJAVNILA ZA POTOVANJE

POLET NAD OGNJENIKOM

Skoro vsi listi so te dni zaleteli mogočen izbruh 4200 m visokega vulkana Mauna Loa na Havajskih otokih, ki je deset ur nepretrgoma bruhal v zrak žarečo lavo, da se je razlivala po ognjenikovem pobočju. Lava je pokrila skoro tri četrtine ognjenikove okolice, kraja, ki ga imenujejo "Ognjena vrata", potem pa je hotela v 10 km širokem pasu proti do-tni take da je pobočje vulkana slišelo ogromni goreči ploskvi. Izbruh je bil tako silen, da je ogrežal 150 naselbin domačinov. Buje je to največji izbruh tega ognjenika, kar jih pozna zgo-lovina. Prebivalci so se ga tako prestrašili, da so v množicah zapuščali svoje domove in beželi, da se rešijo pogina.

Ameriški reporter Edvard Morzar je porabil to priliko, da si je iz letala ogledal naravno dramo. Vtise, ki jih je do-bil na poletu, beleži sledeče:

"Leteli smo severovzhodno tik nad žrelom bruhaajočega vulkana. Plameni, ki so sukljali iz njega so nas slepili s svojo mogočno oranžno barvo. Zrak je stresalo neprestano bobne-nje. Iz ogromnega vulkanskega lijaka so se zlivale mase lave, pomešane s kamenjem. Kakor dolge kače so švigali bliski na vse strani, lava pa si je uti-rala pot skozi planinske preho-de. Poleg glavnega žrela smo opazili še kakšnih 13 ali 14 raz-pok, iz katerih je vrela ognjena lava. Ko smo naposled zapu-štili prizorišče drame, je bil vulkan ovit v oblake dima in žverlenih par. Zdelo se je, da sega ta nenavaden steber naravnost do neba. Med mogoč-nim vrasketanjem so se užigali vedno novi plameni, vmes pa so grmele erupejce. Grmenje in stresanje zraka nas je spremlja-jo vso vožnjo, dokler se nismo naposled spustili v Honolulu na tla."

- 28. decembra: Conte di Savoia v Genoa
- 2. januarja: Majestic v Cherbourg
- 3. januarja: Bremen v Bremen Manhattan v Havre
- 4. januarja: Champlain v Havre
- 8. januarja: Aquitania v Chebourg
- 10. januarja: Europa v Bremen
- 11. januarja: Ile de France v Havre Vulcanina v Trst
- 15. januarja: Washington v Havre
- 18. januarja: Lafayette v Havre Rex v Genoa
- 22. januarja: Majestic v Cherbourg
- 24. januarja: Bremen v Bremen
- 25. januarja: Champlain v Havre
- 29. januarja: Ile de France v Havre
- 31. januarja:
- 2. februarja: Conte di Savoia v Genoa
- 5. februarja: Majestic v Cherbourg
- 8. februarja: Rex v Genoa
- 12. februarja: Washington v Havre Bremen v Bremen
- 14. februarja: Berengaria v Cherbourg
- 15. februarja: Champlain v Havre
- 19. februarja: Europa v Bremen
- 19. februarja: Europa v Bremen
- 20. februarja: Majestic v Cherbourg
- 21. februarja: Ile de France v Havre
- 26. februarja: Manhattan v Havre Aquitania v Cherbourg
- 29. februarja: Conte di Savoia v Genoa

Ali ste že naročili Slovenko - Amerikanski Koledar za leto 1936. — Vreden je 50 centov.

Iz Jugoslavije.

UBOJ MED GLEDALIŠKO PREDSTAVO

SREMSKA MITROVICA, 29. nov. — Sodišče v Sremski Mitrovici razpravlja zaradi uboja učitelja meščanske šole v Iloku, Vučelje Baboliča. Ta učitelj je bil ubit letos konec maja med gledališko predstavo. Neka potujoča skupina gledaliških igralcev je uprizorila v Iloku dramo "Zadnji Zrinjski." Učitelj Babolič je bil pijan in se je začel pred predstavo pripraviti z drugimi gledalci. Vodja igralske skupine ga je z odra pozval, naj miruje ter naposled prekinil predstavo, dokler se azgrajč ne odstrani. Ko so skušali Baboliča z lepim in grdim spraviti iz dvorane, je izvlekel iz žepa samokres in tedaj so seveda navalili nanj. Spopad je trajal le nekaj trenutkov, a Babolič je obležal na tleh in naslednji dan je umrl v bolnišnici zaradi nevarnih poškodb na glavi. Pred sodiščem se mora zagovarjati pet ločanov, ki priznavajo, da se nasilnega Baboliča spravljali iz dvorane, pri tem pa odločno zatrjujejo, da ne vedo, kdo ga je pobil na tla. Razprava je bila odgodena, ker hoče sodišče zaslišati tudi nekatere gledališke igralce, ki so tedaj nastopali, prebivajo pa sedaj v raznih krajih.

UBIJALEC JE SLEDIL SVOJI ŽRTVI V GROB

VITROVICA, 29. nov. — V Mlokovičih blizu Vitrovitice je pred dnevi, kakor znano gostilničar P. Jankovič z nožem umoril svojega upnika, industrijca Davida Sterna, ki je ranam podlegel v vitroviški bolnišnici. Sedaj pa je tam umrl tudi ubijalec. Ker se je Sternu brnil in ker so na napadalec navallili tudi drugi, je dobil ta nekaj ran po glavi. Odpremiti so ga morali v bolnišnico. Rane sicer niso bile nevarne, a mož je toliko duševno trpel zaradi zločina, izvršenega v bednosti, da je zdaj umrl.

LOVEC BREZ ROK V BORBI Z VOLKOVI

BEOGRAD, 29. nov. — Na vznožju planine Sokolovce so kmetje iz kuršumlijske okolice priredili lov na volkove. Med lovec je bil tudi šolski sluga Aleksander Ivanovič iz Beograda, ki je doma na dopustu zaradi bolezni. Desno roko nosi v prvotih in tak je šel na lov. Ko se je, ločen od tovarišev, popel na gorsko planoto, je videl, da prihaja iz gozda proti njemu 10 volkov. Stal je nekaj časa, kakor ukopan. Ni se mogel odločiti, ali naj strelja ali pa beži. Ko je pripravil puško, se je spomnil, da bi z ranjeno roko kaj težko streljal, in začel je bežati. Volkovi so jo zadržali za njim in nesrečno je kmalu videl, da so ga obkolili. Klial je na pomoč tovariše, v največji nevarnosti pa je le dva krat zaporedoma ustrelil. Dva volka sta padla, ostali pa so se umikali. V istem času so prihiteli tudi drugi lovec.

NOVA NESREČA V KAMNOLOMU

ZAGREB, 29. nov. — Ni še minilo pet dni od nesreče v kamnolomu borskega rudnika, pri kateri je izgubil življenje delavec Spasič, njegov tovariš pa je dobil nevarne poškodbe. Zda je bil pripetila nova nesreča, ki je ogrožala življenje štiri delavcev. Ti delavci so kopali jasko in zasul jih je velik plaz kamenja in prsti. Ko še ni zaključena preiskava o nesreči pred petimi dnevi, je moralo državno tožilstvo v Zaječaru določiti novo komisijo, ki se bo bavila s to nesrečo.

UBOJ V RUDNIKU TREPČI

ZAGREB, 29. nov. — V pisarni rudnika Trepče je bilo izvršeno krvavo maščevanje. Odpušeni delavec Ilija Neškovič iz neke okoliške vasi je ustrelil rudniškega prometnega nprav-

nika Marka Jurjeviča, ki je bil donca iz Zagreba. Neškovič je bil 19. t. m. odpuščen in je večkrat presil Jurjeviča, da bi ga sprejel nazaj v službo. On dan je spet stopil v pisarno kjer je bil no opravičeni delavec Simonovič. Neškovič je zaklical: Srečno, gospod upravnik! In v istem hipu je potegnil revolver ter oddal pet streliv. Pred pisarno je stala grupa delavcev a se je atentator naglo preril skozi njo in zbežal. Bežal je kake 3 km daleč, potem pa so ga zaleli, ker so takoj po krvavem zločinu sirene rudnika alarmirale ves okoliš.

PROCES PROTI SLEPARJEVIM POMAGAČEM

Četrti teden procesa proti so-trudnikom Staviskega se je začel z zasliševanjem prvih prič. Dva visoka uradnika francoske kriminalne policije, Causin in Pachot sta izjavila, da sta že v letih 1930-31 opozorila državnega tožileca na zločinsko potetje Staviskega, ki je bil istoveten z Mr. Aleksandrom. Ti migljaji, ki bi bili razkrili sleparjevo početje dve leti prej kakor se je to zgodilo pozneje, pa niso bili upoštevani. Fina-nančni oddelek državnega tožilstva je zadevne listine položil od acta...

Na vprašanje predsednika obravnave, koga smatrata za povzročitelja tega skrivnega postopka, sta oba uradnika izjavila, da menita, da je bil to sodni svetnik Prince, tisti mož, zaradi katerega je nastalo po aferi Stavisky v francoski javnosti velikansko razburjenje. Princejevo truplo so, kakor znano, našli mrtvo vzdolž železniške proge blizu Dijona.

Izjava obeh uradnikov je napravila v francoski javnosti velik vtis, ker smatrajo da je s tem ozadje smrti sodnega svetnika Princeja dokončno pojasnjeno. Vsa javnost se spričo tega čuti olajšano, ne more pa razumeti, čemu ji niso tega sporočili poprej. S tem bi bili prihranili mnogo nepotrebne razburjenja.

VAŽNO ZA NAROČNIKE

Poleg naslova je razvidno kdaj imate plačano naročnina Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretja pa leto. Zadnje opomine in račune smo raspo slali za Novo leto in ker bi žele li, da nam prihranite toliko ne potrebnega dela in stroškov, za to Vas prosimo, da skušate na ročnino pravočasno poravnati Pošljite jo naravnost nam ali je pa plačajte našemu zastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, ki imajo imeno so tiskana s čebelimi črkami ker so opravičeni obiskati tudi druge naselbine, kjer je kaj na ših rojakov naseljenih.

- CALIFORNIA:** San Francisco, Jacob Laubach
- COLORADO:** Pueblo, Peter Oullg, A. Saffig Walsenburg, M. J. Bayuk
- INDIANA:** Indianapolis, Fr. Zupancič
- ILLINOIS:** Chicago, J. Bevič, J. Lukanič Cicero, J. Fabian (Chicago, Cicero in Illinois) Joliet, Mary Bambich, Joseph F. v. La Salle, J. Spelich Mascoutah, Frank Augustin North Chicago, Jože Zelenc
- KANSAS:** Girard, Agnes Motnik Kansas City, Frank Žagar
- MARYLAND:** Kitzmiller, Fr. Vodopivec Steyer, J. Černe (za Penna. W. Va. in Md.)
- MICHIGAN:** Detroit, Frank Stalar

- MINNESOTA:** Chisholm, Frank Gouše Ely, Jos. J. Peshel Eveleth, Louis Gouše Gilbert, Louis Vessel Hibbing, John Povše Virginia, Frank Hrvatic
- MONTANA:** Roundup, M. M. Paulian Washoe, L. Champa
- NEBRASKA:** Omaha, P. Broderick
- NEW YORK:** Gowanda, Karl Strnisha Little Falls, Frank Masia
- OHIO:** Barberton, Frank Trohr Cleveland, Anton Hobek, Chas. Marlinger, Jacob Remlik, John Slapph Girard, Anton Nagode Lorain, Louis Balant, John Warren, Mrs. E. Rachai Youngstown, Anton Kiteki
- OREGON:** Oregon City, Ore., J. Koblar
- PENNSYLVANIA:** Broughton, Anton Ipavec Claridge, Anton Jerina Conemaugh, J. Bresovec Export, Louis Supančič Farrell, Jerry Okorn Forest City, Math Kamin Greensburg, Frank Novak Johnstown, John Polants Krays, Ant. Tauselj Luzerne, Frank Balloch Manor, Frank Demshar Midway, John Žnster Pittsburg, J. Pogačar Presto, F. B. Demshar Steelton, A. Hren Turtle Creek, Fr. Schifrer West Newton, Joseph Jovan
- WISCONSIN:** Milwaukee, West Allis, Frank Šteb Sheboygan, Joseph Kakeč
- WYOMING:** Rock Springs, Louis Tauchar Diamondville, Joe Bolich

Vsak zastopnik ista potrjuje na sveto, katere je prejel. Zastopnika nje tem tople priporočamo.

UPRAVA "GLAS NARODA"